

Goos: Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem om, at det kommer an paa, hvor vor Forsatning stiller Ministeriet, men jeg gjør gjældende, at vor Forsatning stiller ikke Ministeriet paa den parlamentariske Maximes Grundlag.

Da ingen Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ovnenævnte Forslag af Hørup

vedtoges med 51 Stemmer mod 12 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Bygningslov for Staden Kjøbenhavn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1483 fg.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Hørup: Jeg tillader mig at foreslaa 1ste Behandling standset og Sagen henvist til samme Udvalg som den foregaaende Sag.

Formanden (Berg): Det er om dette Forslag, at Forhandlingen dreier sig.

Scharling: Naar jeg har begjært Ordet angaaende det nu foreliggende Lovforslag, er det selvfølgelig ikke med nogetstømhøst Haab om, at Nogetstømhøst af, hvad jeg kunde sige, skulde udøve Indflydelse paa den Beslutning, som Folkethingets Flertal aabenbart har taget, om at vedtage det fra det ærede Medlem fremkomne Forslag. Det er nu tilstrækkelig notorisk, at dette Things Flertal i sin Over for at gennemføre Folkethingsparlamentarismen har slaaet en Streg over den allerførste Forudsætning for Parlamentarismen, det, som er det egentlige Bæsen og Hjernen i Parlamentarismen, nemlig parlamentarisk Forhandling. Jeg skal derfor ikke spille Things kostbare Tid ved at dvele længe ved at paavise, at vi her særlig have et Lovforslag for

os, som det er af Betydning at faae nogenlunde hurtig gennemført, saa vist som det paa en Tid, da der findes meget betydelige Byggearbejder Sted, og der i forholdsvis saa Naar saa at sige har reist sig et nyt Kjøbenhavn, er af Betydning, at dette Byggeri foregaar under tidsvarende Bestemmelser, og at den Udvikling, som paa dette Omraade findes Sted andetseds, ogsaa kunde finde Sted ved Hovedstadens Udvikelse. Jeg veed jo ogsaa meget vel, at ogsaa den Omstændighed, at dette Lovforslag angaar Hovedstaden, egentlig ikke er nogen særlig Anbefaling for Lovforslaget. Men hvad jeg som et af de Medlemmer, der tidligere have haft Sæde i Udvalget om denne Lov, ønsker at gjøre opmærksom paa, er, hvad i Dieblisset de nærmeste Konsekventer ville blive af den nu i Forslag bragte Fremgangsmaade; det er nemlig den, at man, idet man lader Lovgivningsarbejdet hvile, efter som Udviklingen dog ikke helt kan gaa istaa, mere og mere udvider Administrationens Omraade, mere og mere giver Plads for administrative Bestemmelser paa de Omraader, som skulde være forbeholdte Lovgivningsmagten. De Herrer ville netop i denne Sag ogsaa klart se dette; ved at gaa gennem Kjøbenhavns Gader og se de Bygninger, der have reist sig i de sidste Aar, vil Enhver se — og jeg for mit Vedkommende har haft stor Glæde af at se det — at der paa mange Punkter har reist sig Bygninger med fremspringende Karnappinduer, hvorved der dog er blevet bragt nogen Afvejling i den fædømmelige Ensformighed, der ellers udmærker Kjøbenhavns Gader. Trede Medlemmer ville ogsaa vide, at den bestaaende Bygningslov for Kjøbenhavn ikke tillader Anbringelsen af saadanne Karnappinduer, og det er kun ved den Dispensationsmyndighed, som Loven forbeholder Bygningsautoriteterne, at der paa dette Omraade har kunnet finde en Lømpelse Sted, som dog har forhindret vor Hovedstad fra at blive staaende paa det Udviklingsstandpunkt, som karakteriserer Aarhundredets Begyndelse, medens der i alle andre Hovedstæder findes raske Fremskridt Sted. Det er denne Dispensationsmyndighed, som man nu strækker saa vidt, som det overhovedet er muligt, og det er ganske vist, at der derigennem paa adskillige Punkter kan raades Bod paa Manglerne ved den nuværende Bygningslov, men dog ingenlunde paa alle, og Forholdet er navnlig det, at Bygningsautoriteterne vel have Myndighed til at eftergive de strengere Fordringer, som Byggebogen stiller paa dette Omraade, men ikke Myndighed til at paalægge de Byggende strengere Forpligtelser paa de Omraader, hvor man nu